

Decyzja Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 30 września 2005r. dotycząca udostępnienia przez Uniwersytet danych osobowych o kandydatach przyjętych w roku 2004 na studia stacjonarne (w zakresie nazwisk tych osób) w trybie odwołań od decyzji Komisji Rekrutacyjnej.

Warszawa dnia 30 września 2005 r.

GI-DEC-323/05

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), art. 12 pkt 2, art. 22, art. 18 ust. 1 i 3, art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) oraz art. 169 ust. 9 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365) i art. 6 ust. 1 pkt 2 d ustawy z dnia ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie dotyczącej odmowy udostępnienia Panu A.B., przez Uniwersytet (...), danych osobowych członków Wydziałowej Komisji Rekrutacyjnej, członków Uczelnianej Komisji Rekrutacyjnej oraz kandydatów przyjętych na kierunek filozofia przez Prorektora ds. Kształcenia Uniwersytetu (...).

- 1) nakazuję Uniwersytetowi (...) udostępnienie Panu A.B. danych osobowych kandydatów przyjętych w roku 2004 na kierunek filozofia Uniwersytetu (...) (studia stacjonarne) w trybie odwołań od decyzji Komisji Rekrutacyjnej - w zakresie nazwisk ww. osób,**
- 2) w pozostałym zakresie odmawiam uwzględnienia wniosku.**

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana (A.B.), zwanego dalej również Skarżącym, w sprawie dotyczącej odmowy udostępnienia mu przez Uniwersytet (...), danych osobowych członków Wydziałowej Komisji Rekrutacyjnej na kierunku filozofia w roku 2004, Uczelnianej Komisji Rekrutacyjnej oraz kandydatów przyjętych na kierunek filozofia (studia stacjonarne) - w trybie odwołań od decyzji Wydziałowej Komisji Rekrutacyjnej.

W toku przeprowadzonego postępowania Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił następujący stan faktyczny:

- 1) Pismem z dnia 29 listopada 2004 r. Skarżący wystąpił do Uniwersytetu (...) – Prorektora ds. Kształcenia z wnioskiem o „ujawnienie nazwisk i stanowisk służbowych członków Wydziałowej Komisji Rekrutacyjnej Wydziału Nauk Społecznych *Uniwersytetu(...)*, członków i stanowisk Uczelnianej Komisji Rekrutacyjnej oraz nazwisk kandydatów

przyjętych na kierunek filozofia w trybie odwołań rektorskich w tegorocznej rekrutacji na kierunek filozofia”.

- 2) Pismem z dnia 7 stycznia 2005 r. poinformowano Skarżącego, iż na Uniwersytecie (...) „nie jest stosowany tryb odwołań rektorskich od decyzji w sprawie przyjęcia na I rok studiów. Rozpatrywanie odwołań kandydatów na I rok studiów jednolicie dla wszystkich kierunków studiów, odbywa się ściśle w trybie ustalonym przepisem art. 141 ust. 5 ustawy z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 65, poz. 385 z późn. zm.)”.

Mając na uwadze powyższe, po zapoznaniu się z całością materiału dowodowego zebranego w sprawie, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych stwierdził, co następuje:

Przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą, określają zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane osobowe są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych (art. 2 ust. 1 ustawy). Należy przy tym podkreślić, iż podstawy tej ochrony wynikają z przepisów ustawy z dnia 2 kwietnia 1997 r. – Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 78, poz. 483). Stosownie bowiem do art. 51 ust. 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, zasady i tryb gromadzenia oraz udostępniania informacji o osobie określa ustawa. Dyspozycję powołanego powyżej przepisu wypełnia właśnie ustawa o ochronie danych osobowych. Zgodnie z art. 23 ust. 1 ustawy, przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy spełniona zostanie jedna z wymienionych w tym przepisie przesłanek. Przesłanki te odnoszą się do wszelkich form przetwarzania danych wymienionych w art. 7 pkt 2 ustawy, w tym w również do ich udostępniania (podkreślenie Generalnego Inspektora). Są także względem siebie równoprawne, co oznacza, że dla legalności procesu przetwarzania danych wystarczające jest spełnienie jednej z przesłanek. Zgodnie natomiast z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy, przetwarzanie danych jest dopuszczalne wtedy, gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa. Tym samym powołany art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy odsyła do przepisów usytuowanych w innych dziedzinach prawa.

Mając na uwadze powyższe należy podkreślić, iż zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa wyniki postępowania rekrutacyjnego przeprowadzanego na uczelniach wyższych są jawne. Powyższe w sposób niebudzący wątpliwości wynika z treści art. 169 ust. 9 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365), jak również z poprzedzającej ww. akt prawny i obowiązującej do dnia 31 sierpnia 2005 r. ustawy z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 65, poz. 385 z późn. zm. - art. 141 ust. 4 tejże ustawy). Tym samym, w ocenie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, działań Prorektora Uniwersytetu (...), polegających na odmowie udostępnienia Skarżącemu nazwisk osób przyjętych w roku 2004 na kierunek filozofia ww. Uniwersytetu (studia stacjonarne) - w trybie odwołań od decyzji Komisji Rekrutacyjnej, w żadnym razie nie można uznać za uprawnione.

Oznaczały one bowiem w istocie odmowę udostępnienia danych, które z mocy obowiązującego prawa są jawne.

Odnosząc się natomiast do wniosku Skarżącego w przedmiocie udostępnienia mu „nazwisk i stanowisk służbowych członków Wydziałowej Komisji Rekrutacyjnej Wydziału Nauk Społecznych *Uniwersytetu (...)*, członków i stanowisk Uczelnianej Komisji Rekrutacyjnej”, wskazać należy, że zgodnie z art. 18 ust. 1 pkt 2 ustawy, w przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych. Art. 18 ust. 3 ustawy stanowi jednak, że w przypadku, gdy przepisy innych ustaw regulują odrębnie wykonywanie czynności, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy tych ustaw.

W przedmiotowej sprawie Skarżący wystąpił do Prorektora ds. Kształcenia Uniwersytetu (...) z wnioskiem o „ujawnienie nazwisk i stanowisk służbowych członków Wydziałowej Komisji Rekrutacyjnej Wydziału Nauk Społecznych *Uniwersytetu (...)*, członków i stanowisk Uczelnianej Komisji Rekrutacyjnej”. W ocenie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, dochodzenie udostępnienia powyższych informacji, powinno jednak odbywać się w trybie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198 z późn. zm.). Zgodnie z art. 2 ust. 1 ww. ustawy, każdemu przysługuje, z zastrzeżeniem art. 5, prawo dostępu do informacji publicznej, zwane dalej „*prawem do informacji publicznej*”. Prawo do informacji publicznej obejmuje m. in. uprawnienia do: 1) uzyskania informacji publicznej, w tym uzyskania informacji przetworzonej w takim zakresie, w jakim jest to szczególnie istotne dla interesu publicznego, 2) wglądu do dokumentów urzędowych (art. 3 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej).

Podkreślić również należy, iż stosownie do art. 4 ust. 1 pkt 4 ustawy o dostępie do informacji publicznej, obowiązane do udostępniania informacji publicznej są władze publiczne oraz inne podmioty wykonujące zadania publiczne, w szczególności podmioty reprezentujące państwowe osoby prawne albo osoby prawne samorządu terytorialnego oraz podmioty reprezentujące inne państwowe jednostki organizacyjne albo jednostki organizacyjne samorządu terytorialnego. Jest przy tym oczywiste, iż Uniwersytet (...) ma osobowość prawną (art. 12 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym.).

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 2d ustawy o dostępie do informacji publicznej, udostępnieniu podlega informacja publiczna, o organach i osobach sprawujących w nich funkcje i ich kompetencjach. Tym samym, na podstawie omawianego aktu prawnego, każdemu przysługuje prawo dostępu do informacji publicznej, w tym prawo do uzyskania informacji o osobach sprawujących m. in. w państwowych osobach prawnych (np. państwowych uczelniach wyższych) określone funkcje i wykonujące określone kompetencje.

W tym miejscu należy także zaakcentować, iż osoby będące członkami Wydziałowej Komisji Rekrutacyjnej Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu (...) oraz Uczelnianej Komisji Rekrutacyjnej, w zakresie piastowania powyższych stanowisk pełnią funkcje publiczne, w

konsekwencji czego ich prawo do prywatności doznaje istotnych ograniczeń. Nie ulega również wątpliwości, że wniosek Pana A.B., dotyczący udostępnienia mu określonych danych ww. osób nierozzerwalnie wiązał się z pełnieniem przez nie powyższych funkcji. Wniosek ten sprowadzał się w istocie do żądania ustalenia osób będących członkami Wydziałowej Komisji Rekrutacyjnej oraz Uczelnianej Komisji Rekrutacyjnej. W literaturze przedmiotu, prawo do prywatności definiowane jest jako prawo do tego – aby w miarę możliwości – pozostać anonimowym, jeżeli dana osoba sobie tego życzy oraz możliwość samodzielnego decydowania o tym, jakie informacje dotyczące danej osoby, można udostępnić innym podmiotom. Jednakże przedstawiciele doktryny podkreślają zarazem, że w praktyce prawo do prywatności ulega licznym ograniczeniom ze względu na interes innych osób lub interes publiczny (por. Arwid Mednis „Ustawa o ochronie danych osobowych. Komentarz” Warszawa 1999, Wyd. Prawnicze, wyd. I, ss. 166).

Ustawa o dostępie do informacji publicznej reguluje w sposób szczegółowy również tryb udostępniania informacji publicznej. Zgodnie z przepisami tej ustawy informacja publiczna może być udostępniana w Biuletynie Informacji Publicznej, jak również na wniosek osoby zainteresowanej (art. 10 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej). Jak zaś stanowi art. 13 ust. 1 ww. ustawy, udostępnianie informacji publicznej na wniosek następuje bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku, z zastrzeżeniem ust. 2 i art. 15 ust. 2 ww. ustawy. Jeżeli informacja publiczna nie może być udostępniona w terminie określonym w ust. 1, podmiot obowiązany do jej udostępnienia powiadamia w tym terminie o powodach opóźnienia oraz o terminie, w jakim udostępni informację, nie dłuższym jednak niż 2 miesiące od dnia złożenia wniosku (art. 13 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej).

Przepisy ustawy o dostępie do informacji publicznej określają także w jakim trybie następuje odmowa udostępnienia informacji publicznej. Zgodnie bowiem z art. 17 ust. 1 w zw. z art. 16 ust. 1 powołanego aktu prawnego, odmowa udostępnienia informacji publicznej oraz umorzenie postępowania o udostępnienie informacji w przypadku określonym w art. 14 ust. 2 ww. ustawy, przez podmioty nie będące organami władzy publicznej, następują w drodze decyzji. Do decyzji, o których mowa powyżej, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego (art. 16 ust. 2 ww. ustawy). Natomiast wnioskodawca może wystąpić do podmiotu, o ponowne rozpatrzenie sprawy. Do wniosku stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące odwołania (art. 17 ust. ustawy o dostępie do informacji publicznej). Ponadto, w myśl art. 21 ustawy o dostępie do informacji publicznej, do skarg rozpatrywanych w postępowaniu o udostępnienie informacji publicznej stosuje się, z zastrzeżeniem przypadku, o którym mowa w art. 22, przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.).

Przytoczone powyżej przepisy prawa jednoznacznie określają sposób udostępniania informacji publicznej. Tym samym Skarżący, w celu uzyskania wnioskowanej przez niego informacji publicznej, winien zwrócić się do Uczelni w trybie wskazanym w ustawie o dostępie do informacji publicznej. Przepisy tej ustawy nie tylko upoważniają Skarżącego do wystąpienia do Uczelni ze stosownym wnioskiem ale nadto przyznają mu uprawnienia do ewentualnego

wzruszenia niekorzystnych dla niego rozstrzygnięć, w tym prawo do złożenia skargi do wojewódzkiego sądu administracyjnego na decyzję Uczelni wydaną po ponownym rozpoznaniu przez nią sprawy. Z tego też powodu, stosownie do przepisu art. 18 ust. 3 ustawy o ochronie danych osobowych, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych nie jest organem właściwym do wydania rozstrzygnięcia w zakresie wskazanym przez Skarżącego. Warto również dodać, iż stosownie do art. 22 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej, podmiotowi, któremu odmówiono prawa dostępu do informacji publicznej ze względu na wyłączenie jej jawności z powołaniem się na ochronę danych osobowych, prawo do prywatności oraz tajemnicę inną niż państwowa, służbowa, skarbową lub statystyczna, przysługuje prawo wniesienia powództwa do sądu powszechnego o udostępnienie takiej informacji (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 lipca 2003 r. II SA 1306/2003 Monitor Prawniczy 2003/19 str. 868).

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych oraz art. 129 § 1 i 2 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, strona niezadowolona z niniejszej decyzji może zwrócić się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.